

Naprej velja
za Ljubljano:
za vse leto 6 gl. — kr. a. v.
za pol leta 3 " 20 " " "
za čet. " 1 " 75 " " "

po pošti:
za vse leto 7 gl. — kr. a. v.
za pol leta 3 " 60 " " "
za čet. " 2 " 5 " " "

Rokopisi se ne vračujejo.

NAPREJ.

Oznaniła.
Za navadno tristopno
vrsto se plačuje:
6 kr., ktera se enkrat,
9 " " dvakrat,
12 " " trikrat
natisne, veče črke pla-
čujejo po prostoru.
Za vsak tisk mora biti
kolek (štempelj) za 30 kr.
Vredništvo je na starem
trgu hišna št. 15.

Dopisi naj se blagovoljno frankirajo.

Št. 3.

Ta list izhaja vsak vtorek in petek.

Tečaj I.

Ljubljana.

Prva seja deželnega zbora je bila 8. dan t. m. po slovesnej sv. maši, ktero je služil ljubljanski knez in škof, ki je bil prišel tudi v sejo. — Zbor je pričel g. prvosednik baron Codelli z govorom, priporočaje, naj se brez kake strasti sodijo prevažne reči deželnega zbora; končal je s trikratnim: hoch! presvitlemu cesarju, in vsa dvorana je zagrmela: hoch! Bral je dalje, kaj se je uže storilo v zboru leta 1861; potem sti se pretresali novi volitvi gg.: dr. Janeza Škedelna in Janeza Kapele-ta. Zbor je potrđil volitvi, in g. Škedel je prisegel; g. Kapele-ta pa ni bilo v zboru, ampak le pisal je, naj se mu zarad zadržkov dovoli odpust za mesec dni, ker sicer bi se moral odpovedati poslanstvu. Glasovanje mu je odločilo 14 dni odloga. Izvolila sta se g. Gutmann in Škedel za perovodje do tedaj, da se naredi opravični red. G. deželni poglavar baron Schloissnigg je zboru podal iz Dunaja poslano krasno vezano ustavno pismo, diplom 20. oktobra 1860, in patetent 26. februarja 1861 v slovenskem in nemškem jeziku, s cesarjevim slovenskim podpisom, da se spravi v zborov knjižni hram. G. Toman se je zahvalil slovenski:

„Od kar je naša dežela zvezana z vladarji iz habsburške hiše, in odkar je naša domovina v dotiki z drugimi deželami, ktere stojé pod temi vladarji, bila je med njima zveza pravičnosti in zvestobe. Naš narod je stal zmirom zvest na strani vladarja, bojeval se je na meji proti Turkom in drugim sovražnikom, ter prelival slovensko krv za blagor cele domovine; naš narod nije nikdar zaostal za drugimi narodi, zmirom je ohranil svitli kinč svoje udanosti in ljubezni; zatorej so pa našim prededom in dedom tudi vladarji svojo ljubezen skazovali, in so jih obdarovali s posebnimi pravicami. Denes pa je prvokrat, da nas je naš cesar in vojvoda v našem materinskem, slovenskem jeziku nagovoril, in nam pokazal, da je doba prišla, da se moremo posluževati jezika slovenskega; on nam je dal ustavo, v našem jeziku pisano; dal je zakon enakopravnosti, iz ktere le zamore izrasti stanovitno blagostanje narodov. Kako bi jaz mogel o tem molčati, ki se potegujem za prava naroda slovenskega? Kako bi mogel molčati, in ne izreči glasne hvale v imenu slovenskega naroda, v imenu vseh vrlih Slovencev za ta dar pravice? Položeno ima biti ustavno pismo v deželni shram; ostane nam porok za postavno veljavo našega jezika. Raduj se, mili slovenski narod! Veseli se, draga domovina! Vem, da bode odmeval od gorá do gorá, od dolin do dolin glas, ki ga vskliknem iz radostnega srca: Slava našému svitlemu cesarju in vojvodu, Franzu Jožefu I.“ (Slava! slava! slava! doni po zbornici in med slušavci.)

Po govoru se je oznanilo, da je vlada poslala deželnemu

zboru v presojevanje: 1.) načrtan soseskin red in soseskin volilni red, 2.) načrtan zakon o stroških, o popravljanji, hranjevanji katoliških cerkev in kar je njihovega, 3.) načrtan zakon o učilniškem patronatu in stroških za poslopje ljudskih učilnic. Po glasovanji se je odločilo, da se izvoli v prihodnji seji (10 t. m.) odbor za soseskin, in da se tudi položi pred gg. poslance opravični red.

Potem se je bralo vse djanje in gospodarstvo deželnega odbora; z glasovanjem so bili izvoljeni, da ga pregledajo, gg.: baron Apfalter, dr. Toman in Brolich.

Dvorana deželnega zbora je pa kaj majhna, kakor bi Ljubljana ne imela še mnogo večih prostorov. Tudi je zelo neprijetno, da se mora vhodnica dobiti od 10.—11. ure uže tisti dan pred sejo, kar pa ni bilo nikjer oznanjeno, vsaj pred prvo sejo ne. Če kdo pride v Ljubljano denes jutro, da bi slišal, kaj se godi v zboru, mora ali zastoj priti, ali pa čakati prihodnje seje, ki morda utegne biti še le v dveh dnevih, in vendar ima željo in pravico pri sejah pričujoč biti.

V Ljubljani 8. januarja. Naša dežela je tako ustvarjena, da nima dosti velicih ravnot, a mnogo visocih gor, obilo hribov, holmov, gričev in dolin. Po starodavnej navadi pak so naši očetje cerkve in sela radi stavili po višinah, od koder jih je bilo videti na daljne kraje. Tudi gradovi so največ zidani po strminah; zato skoraj vsi naši potje držé s hriba na hrib. Celó še v minolem stoletji se je sploh kaj malo skrbelo za ceste; hodilo se je tako malo iz naših krajev dalje križem sveta, da se ni čuditi, kako je bilo kdaj mogoče delati ceste, kakoršnim se mora človek le smejati. Ko se je pa tudi Avstrija začela bolj pečati s trgovino; ko se je svétu odprl Trst in Reka: potem je bilo brzó očitno, da se je treba lotiti cest po naših in družih deželah; da je treba stare popraviti, presukati, in tudi novih delati. Posebno v zadnjih letih niso popravljali samo starih, ampak hoteli so našo deželo vso premrežiti s cestami. Pameten človek precej lahko vidi, kolika dobrota so ceste vsakej deželi, ker se potovanje polajša, ker se več blaga z manjšim trudom in manjšimi stroški preváza v mesta, semnje in trge. Brez potov ni mogoča ne trgovina, pa ne obrtnija. Vendar se je časi po našej deželi pri delanji novih cest pokazala sem ter tje prevelika gorečnost; pri kmetih se vé da gotovo ne, ker jih je po nekterih krajih zadnja leta cestodelstvo jako žulilo, in jemalo jim čas, kterege so morali utrjavati poljskim opravkom. Uže leta 1861 se je govorilo v deželnem zboru, da se je delala marsiktera cesta, predno se je preskrbelo, da bi se temu početju dalo zadosti potrebnih moči. Dovoljni smo toraj čuli, da se letos misli deželnemu zboru podati načrt nedržavnih cest in po-

Njihovo narejanje in popravljanje menda hoče vlada repustiti deželi, kar bi dobro bilo na vsako stran. Tudi se govori, da bi prihodnjič utegnile ceste biti razdeljene v imenovane deželne (landstrassen), v prehodne (konkurrenzstrassen) in v srenjske. Deželne ceste bi menda bile tiste, ktere bi dajale obilo korist vsej deželi, prehodne, ktere bi posebno okrogom dajale korist, in srenjske, ktere bi najbolj pridovale posameznim srenjam. Določal pa bode najbrže deželni zbor, ktera cesta naj bi se imenovala deželna, ako bi se pokazala potreba. Narejanje in popravljanje deželnih cest bi zadevalo vso deželo; prehodne pa bi zadevale vso deželo in še posebno tudi tiste srenje, katerim bodo najbolj služile. Čuje se, da bi vlada utegnila pustiti, naj se z njeno privolitvijo po teh cestah in mostéh postavijo mitnice (šrange.)

Kadar vzame deželni zbor to reč na vrsto, želeči je, da se krepko potegne za nekatere nedodelane in tudi za tiste ceste, ki jih bode treba presukati. Kdor je hodil po Notranjskem, vé, kake strmine so v Rebrnicah, ki uže toliko časa vzdihajo po zaželeni popravi; znano je tudi, koliko so v zadnji laški vojski ti klanci ljudem in konjem prizadevali truda in težave. Pa ne samo ta, po vsej deželi je še zmirom veliko cest, ki žalostno pričajo, koliko je tudi v tej zadevi še popraviti in zboljšati.

Dopisi.

V Trstu na novega leta dan. —F.— Deželna zbora v Poreču in Trstu sta bila lansko leto precēj viharina. Posebno prvi, ki je imenoval vso Istro „paese italiano“, in za Slovence kar nič ni hotel vedeti, razodeval je očitno, da mu je sosednja prekomorska država bolj v čislju od domače. Poseben hrup je ta zbor s tem naredil, ker je volil v državni zbor glasovitega „Nessuno“. Pa tudi v Trstu se je mestno svetovavstvo ki zastopa deželni zbor, zmirom le pečalo z „illustra nazionalità; za drug narod bi noben svetovavec ne bil smel spregovoriti, ker bi mu bil uže krik na galerijah besedo zaprl. Zatorej sta bila oba zbora razpuščena in nove volitve so se razpisale. V Poreču je vlada dospela svoj namen. Nessunovci so bili zmagani, novi zbor je volil državne poslance. V Trstu se volitve za mestno svetovavstvo in deželni zbor zdaj vrše. Do zdaj so volili štirje mestni razredje, vsak razred 12 poslancev. V četrtem in drugem razredu je laška stranka zmogla, v tretjem vladna popolnoma, in v prvem največ. Naj se tudi izvrše volitve šestih poslancev mestne okolice še le 4. januarja, vendar je toliko uže gotovo, da laška stranka prihodnje več ne bode samooblastna; gotovo se v tem zboru tudi za Slovence glas povzdigne, in ker bode v njem več mož, za ktere je znano, da so pravični vsem narodom, da čislajo ravnopravnost, zato se nadjamo, da priznajo, da Slovenec ni za to ustvarjen, naj bi hlapčeval Lahu, kakor je do zdaj.

Res je sicer, da se Slovenci ne moremo še nadjati, da bi vse naše pravice uže zdaj obveljale; vendar se zanašamo, da vse to počasi pride. Do zdaj nismo imeli nikogar, da bi za nas bil govoril, ali smel govoriti. Odsihdob bode to uže boljše; gotovo se povzdigne glas tudi za nas, in uže to nam je znamenje, da naša reč napreduje, ker se naši Slovenci budé. Da, budé in izbudé se! Ako jih do zdaj ni mogla zadušiti laška prenapetost in bojezen od vlade, gotovo jih nobena sila več ne zatara. Naj se tega nihče ne straši, da se Slovan budi, saj ni bil nikoli nobenemu narodu krivičen; vedno je Avstrijo podpiral, večkrat jo pogube otel, in ako bi jej žugala zopet nevarnost, gotovo bi jo še otel; v Slovanu ima Avstrija največjo moč, in Slovan išče v Avstrii svojega varstva; ako bi

ne bilo Avstrije — pravi slavni Palacky — Slovan bi jo moral ustvariti. To je resnica, ktere nihče ne izpodbije, in zato bi gosp. minister Schmerling Avstrijo naj bolj povzdignil, ako bi ravnopravnost vseh narodov do zadnje črte v djanje vpegljal; tako bi ustregel vsem narodom, ne le Nemcem.

V Trstu. —F.— 3. t. m. je bil med nami z Dunaja prišedši črnogorski veliki vojvoda Mirko. Naša čitalnica mu je napravila proti polnoči podóknico pred stanovanjem „Hotel de la Ville.“ Igrala je banda in peli so čitalnični in skedenjski pevci krepke zборе: „Bubanj“, „Hej rojaki“ in „Hej Slovani.“ Zbrala se je bila pred hišo velika množica; Mirko je slonel delj časa na pomolih (balkonu.) Naposled pa je poklical nas k sebi v véliko dvorano; nagovoril nas je z veselim obrazom prav po starej slovanskej navadi, hvalil Slovence, da mu je srce veselo, kadar Slovence vidi. Omenivši zadnje vojske, pristavil je, da Črnogorcem ni srce upálo; da Črna gora nikdar ne bode Turku podložna.

S Krasa. —g—. Nek okrožen načelnik blizu Trsta bivajoč, ki so ga slovenski časniki uže celó hvalili, da je mož po volji božjej, ima dvoje otrok v kmečkej učilnici. Večkrat je tedaj priganjal, naj bi se v navadnih urah učila tudi nemščina. Ker se pa to ni zgodilo, prišel je k učitelju rekoč: „izbrišite moja otroka! Nečem ju pošiljati v učilnico, ki človeka dela neumnega, kajti v njej se podučuje samo slovenski jezik!“ Zdajci se je povrnil v pisalnico, sklical svoje uradnike in ukazal jim: pojte, in tudi vi tako storite! Dva sta ga slišala, vrnila se k svojemú delu, in nista storila po njegovih besedah; tretji pak je vstal, vzel klobuk, in storil je, kakor mu je bilo naročeno. V tistem času je načelnik šel na cesto med ljudi, in dobil je na svojo stran do tri ljudske štarejšine, katerim se pravi srenjski svetovavci. Zdajci so se 18. decembra lansk. l. močje zbrali v sejo, in sklenili, naj se vzame črnilo in papir, ter naredi prošnja, ki se ima potem poslati višim rokam; v to prošnjo pak da se mora zapisati, naj se ukaže v kmečkej učilnici blizu Trsta tudi nemški jezik učiti. G. načelnik potem sede, omoči pero, in piše na Dunaj v časnik: „ali ste videli, kako malo slovenski boritelji vedó, kaj potrebuje narod?“

Ni dolgo, kar se je to zgodilo. Pri tej šoli sta dva učitelja, ki podučujeta na teden samo po osem ur v enem razredu; dve uri pa spadati na krščanski nauk. Če bode res treba, kar pa jako dvomimo, tudi nemški učiti, vprašamo: kdaj se pa bode učilo: branje, pisanje, številjenje itd.? Ko bi Kraševci poleg domačega jezika potrebovali še kterelega, gotovo poprej potrebujejo laščine, ker so vedno v zadevah z bližnjim Trstom. To bi pa vendar bilo dobro, da bi se na tanko zvedelo, ali sme res g. načelnik tako oblastno zahtevati, naj bi škodo trpela vsa učilnica samo zato, da bi se njegova otroka cenejše naučila nemškega jezika? Dalje se ne sme pozabiti, da v bližnjem Trstu so tudi nemške učilnice; tudi bi se gotovo dobil domá privaten učitelj. Uradniku ne moremo zameriti, da se je ustrašil poglavarja, ker ne vemo, zakaj se mu je srce treslo; očitne graje pak so vredni srenjski svetovavci, ki jih je narod izvolil, naj bi skrbeli za občeno korist, ne uklanjali se željam posameznih mož ali gospodov, pa naj bodo ti močje ali gospodje, kdor koli hoté.

Važnejše dogodbe.

Dunaj. Minister Hein pravijo da méní v pravosodnjih zadevah marsikaj predrugačiti. Potrebno je, da se dosti pre naredi, predno se bode z manjim trudom in manjimi stroški uradovalo.

— Deželni odbornik Šuselka je bil 3. dan januarja volilce Alsterskega predmestja povabil k Reinerju, da bi se z njimi pogovoril. Državno ministerstvo je ta shod prepovedalo. „Presse“ govori o tem poleg drugega: „kaže se, koliko gorkote ima svobodnost, ktere se misli ministerstvo djan-sko držati. Res da se dela še dan denes ostro po zakonih, če se politični shodje prepovedujejo, ker uže dve leti imamo ustavo, in dvajset mesecev je sedel državni zbor, pa še zdaj ni zakonov, kateri bi društvom in shodom pravice gotovili. Ministru, ki se ponaša, da je v Avstrijo zopet pripeljal ustavo, ne pristuje, da v presledke avstrijske ustave zabija samovoljne kole. Če je vlada pri volitvah molče gledala shode, čemu jih zdaj prepoveduje? Poslancu, ki zdaj ne sme govoriti z volilci, bode v malo dneh odprta velika dvorana, iz ktere se bodo njegove besede dalje razlegale. Ali morda kdo misli, da je ustavna Avstrija uže v tacem čislju po Evropi, da je dovoljeno delati vsakoršne pomote v tem, kar v družih državah pravica zahteva? Celó Bismarck si ni upal braniti, da so poslanci zbirali svoje volilce in odgovor jim dajali za to, kar in kakor so govorili. To se nam ne zdi moč, ampak politična slabost“.

— Od 1. januarja se je začela hrana polkom (regimentom), ki so v dunajskem obližji, na debelo kupovati, in polkovna blagajnica (kasa) za zdaj zalaga z denarjem. Postavljena je nalašč komisija, ki na to pazi, in ki bode po trih mesecih vojnemu ministerstvu o tem poročila dajala. To je zato napravljeno, da bi se vojakom zboljšala hrana.

— Zakon o tisku pravijo da se ima kmalo razglasiti; miloščenja v tiskarskih pregrehah pa menda še ni prečakovati, in pišejo, da zato ne, ker je povsod oživel gibanje, ko se odpirajo deželni zbori.

— Časopisi pravijo, da novica o novem drobiži ni res. Ljubljana. Novo zdravniško društvo bode imelo prvo sejo 12. dan t. m. — Pismeno in ustno izpraševanje privatnih gimnazijalnih učencev za prvega pol leta 1863 bode 12. februarja t. l. zjutraj ob osmih. Učenci morajo imeti spričila, da jih je v krščanskem nauku podučeval duhoven, ki ima za to oblast od k. šk. ordinarijata, in da so izpolnjevali cerkvene dolžnosti.

— V gledišču je bilo 7. dan zvečer videti 12 živih podob iz krajske zgodovine v slavo deželnega zbora, ki je drugi dan pričel seje. Pred vsako podobo se je razlagalo, kaj kaže. Prva je kazala, kako so Rimljanje zmogli Metulum, v zadnji sti pa Karnijolija in Emona zvestobo prisegali Nj. velič. ustavnemu cesarju Francu Jožefu in presvitlji cesarici Elizabeti. Podobe in razlagajoče besede v nemškem jeziku je zložil g. Peter žl. Radič.

Trst. Čitalnica bode ta predpust imela tri „besede“ sple-som: 11. januarja, 18. januarja in 1. februarja; sam ples bode 24. januarja in 7. februarja, vselej ob osmih zvečer.

Koroška. Celovec. R. Tukajšni uradni list „Klagenfurter Zeitung“ je nedavno priporočal deželnim poslancem, naj bi se v deželnem zboru ogibali prepira o narodnosti. Očitno je, da te besede merijo samo na vrlega g. Einspielerja. Preverjeni smo, da bode govoril o potrebah slovenskega naroda, kolikor se mu bode zdelo prav, ne več, ne menj. Celó „Allgemeine Zeitung“ je un dan v sestavku z Dunaja poslaniem rekla: „pomislmo, da se koristi vsega avstrijskega Slovanstva z našimi tesno vežejo; njegova osoda zadeva tudi nas. Lehko mu pomoremo, da pride v Avstrii do veljave, kakoršne je vredno. S tem svoje stanje in samosvojnost le utrdimo.“

Koroška. V Kotarčah je bilo za božične praznike s poticami nad šestdesetero ljudi otrovanih; umrl še nihče ni. Mlinar

je bil sam zbolel, in potlej je povedal, da je bil mlinsko kamenje zmočil s kisom (jesihom) in mišnjico, ker je slišal, da je potem lepša moka!

Štajerska. V Rajhenbergu in Šedunu se je pokazala goveja kuga.

— Celje. Čitalnica bode imela 11. januarja veliko skupščino. Sklenjeno je, da bodo ta predpust 4 „besede“: 18. januarja v čitalnici, 25. januarja na Laškem, 2. februarja v čitalnici, 8. februarja v Žavcu in 16. februarja zopet v čitalnici; ta dan se bode tudi obhajala čitalnična ustanovitev.

Trojedina kraljevina. Veliki zbor zagrebske županije bode 8. januarja.

Karlovska narodna čitalnica je imela 30. dan preteklega meseca veliki zbor. Društvo ima 330 udov; v blagajnici je bilo na koncu leta 1300 gld.; stanovanje pa je uže plačano do konca junija, tudi je za pol leta naročenih 34 raznih časnikov. — List „Glasonoša“ bode prihodnje leto samo v nedeljo izhajal.

Bere se, da je Kvaternik v ječo obsojen za 6 mesecev, in da se ima potem iz domovine in države odpraviti.

— „Pozor“ je dokazal, da zagrebski list „Narodne novine“ dobiva podporo od vlade, in sicer po 2500 gld. na leto, kar ni dosti! Pogodba neki da je narejena za tri leta. „Pozorju“ žuga tiskalska tožba.

Zagreb. Nj. veličanstvo je podelilo g. Tomislavu Cuculiću, svetovavcu pri banskem stolu, red železne krone 3. vrste brez redovine (takse.)

Češka. Vrednik „Humoristickih listov“ g. Vilimek je spet pod tožbo.

— Mestni župan Pstros je bolan; toda nevarnosti ni.

— Tukaj bivajoči južni Slovani so bili šli novo leto voščit Palackemu, Riegru in Braunerju. Govorili so poleg družih besed: V Črnej gori, v srbskej kneževini i v Vojvodini živé Slovani srbskega naroda, čigar sinovi smo tudi mi. V našem narodu uže davno plamení ljubezen do vsega, kar je slovanskega, uže davno sluje Palackega, Riegrovo in Braunerjevo ime, kakor ime srčnih boriteljev za svobodo in narodnost. Le-tá ljubezen naših očetov je tudi nas privedla v sredo bratovskega češkega naroda, da bi se učili blizu vas, gospodje, kako treba braniti narodnih pravic. Tudi naše srce, kakor bridko obžaluje nedavno minolost bratov Čehov, tako se denes veseli, ko vidi na čelu češkega naroda vas, čestiti gospodje. Radujemo se iz vsega srca, ko gledamo, kako naši bratje Čehi krepko stopajo k svobodi in k oživljanju svoje narodnosti; ko vidimo, kako so jih vnele besede: ne udajmo se! Povedite našim bratom, hvaležnost ktero čutimo za to, kar so oni storili črnogorskim sokolom.

— „Svatobor“ (društvo v podporo češkim pisateljem) je imel sejo, v kterej se je ukrenilo, da se postavijo spominki umrlim pisateljem; prvi bodo na vrsti: Hanka, Čelakovsky, Šafarik, Havliček in Šumavski.

— Palackega „dějiny národu českého“ se drugič tiskajo, tako tudi „zbrani spisi Pavla Jožefa Šafarika“; založnik je knjigar Friderik Tempsky.

— Na Českem je lansko leto izhajalo v českem narečji 50 različnih časnikov, in 5 v slovaškem narečji.

Moravska. Brnska in Olomuška škofija, obé sti razposlali pozive, v katerih vabiti Moravce k tisočletnici sv. Cirila in Metoda.

Ogerska. Francetu Deaku so bili prišli za novo leto srečo voščit vsi v Pešti bivajoči udje razpuščenega deželnega zbora.

Ruska. Železnica med Petrogradom in Varšavo se je odprla 27. dan decembra lansk. l.

— Moskva. Car in carica sta obiskala mestnega žu-

pana Koroleva; ostala sta pri njem pol ure in dala se pogostiti s čajem. Korolev je visoka gosta sprejel na pragu klečé. Staro plemstvo in še posebno uradniki zavistno gledajo ta carjev čin.

Varšava. Neka gospá je ovadila ude centralnega odbora, ki je napravljajl prekucije. Vendar se bere, da je prišel na svitlo 11. list časnika „Ruha.“

Srbska. „Srbobran“ piše, da je ruska vlada poslala tistim državam, ki so branile voziti orožje na Srbsko, namestovavstvo, dokazuje, da s tem ni razžalila nikakoršnih mednarodnih pravic, in potem so umolknile države. Bere se, da je 12000 mož rumunske vojske vožnjo spremilo na Donavo do vasi Gruja. Tam so naložili 40000 pušek na male čolne; postavili so na vsak čoln naroden prapor in prepevaje veslali na drugo stran. Blizu ondi je stala turška ladija, pa si ni upala zgrabit. Po Novem Sadu se govori, da se je pripeljalo v knježevino 100000 pušek.

— Turčija kaže da ne misli mirovati. Od vseh strani je slišati, ne da se vojske na meji razpuščajo, ampak da se množijo; povsod se dovaža hrana in strelivo (munition). Posebno Bošnjakom se smilijo iz Belega grada pregnani Turci; zato so jako srditi in s carjem tako nedovoljni, da se celó veselé njegove bolezni, ker mislijo, da ga je zadela božja roka zato, ker je bil Srbom predober. Najbolj pa jih jezi to, ker verjemó, kar se je raztrosilo, da hoče car Miloševiću (knezu Mihaelu) meje za šest ur hodá raztegniti.

Angleška. Letošnji državni dohodki so za 2,392,578 l. št. večí od lanskíh.

— Turški poslanec v Londonu, Musurus, hoče ímeti, naj se mu tanje razloži, kako in zakaj bi se imela Tesalija prepustiti Grkom.

Pruska. Zadnji časniki so mnogo pisali o neprijaznem naglem naznanilu, ki bi ga bil prinesel pruski poslanec žl. Werther grofu Rechbergu, in tudi o trpkíh politíčnih pogovorih med Bismarckom in avstrijskim poslancem Karolyi-em; ali pozneje se je pokazalo, da vse to ni resnica.

Frankfurt. Mnogo se je pisalo po časnikih, da je banka v Frankfurtu oznahila, da na avstrijske denarne papirje ne more več dajati gotovine; toda novejša poročila pripovedujejo, da banka zdaj samo nima več posojilu pripravljenih zneskov.

Švedija in Norvegija. Govori se, da se v Švedii misli odpraviti salski zakon v nasledstvu, in da se ima 12 let stara kraljevičina Luiza razglasiti za naslednico svojega očeta Karla XV., ki nima sina, in da se ima potlej omožiti z danskim kraljevičem Friederikom, najstarejšim sinom kraljeviča Kristijana, ki je naslednik danskega prestola, da bi se tako zedinila vsa tri skandinavská kraljestva.

Italija. Turin. Pravošodnji minister je odbral komisijo, ktera naj izdela zakon, ki bode niže duhovščine branil pritiskanja višega duhovstva.

— Kaže se, da bi zopet utegnil Garibaldi, kadar ozdravi, boj začeti. Mazini se je iz Londona izpustil v Kaprero, da bi se z njim pogovoril. V Livornu, Neapolji in v Palermu se uže zbirajo čete, ki so v Rim namenjene.

Turška. Velike vlade so se neki dogovorile, da bode posvetovanje o srbskej vojski (armadi) v Carigradu, pa ne v Bukreši (Bukurest.)

Bosna. Pišejo da je v Bosni vstala kuga, za ktero je umrlo uže več ljudi.

Grška. Narodni zbor se je bil sešel 22. decembra l. l.; zbranih je bilo samo 70 mož, pa bi jih moralo biti vsaj 151; vendar so pričeli zbor; toda družega niso delali, nego da je atenski veliki vladika (škof) blagoslovil poslopje, in da so zbranci prisegli: „prisezam v imenu svete Trojice, da dovršim domovini na korist, kar mi je naročeno“. Med prisezanjem je počilo 21 topov. Niso bili vsi poslanci pri volji priseči, pa ta prisega tudi nima dosti v sebi. Te vlade mora biti konec; alikaj se na Grškem sklenc, tega še nihče ne vé; poslanci hité od vseh strani v Atene, in zbor bi utegnil kmalo biti dovolj množen.

Javne prodaje.

D r a ž b e			Imena tistih, katerih posestvo se prodaja	Od kod so doma?	Okrog:
1.	2.	3.			
8. jan.	9. febr.	9. marc.	Martin ino Urša Perko	iz Hin	Žužemberk
14. „	14. „	14. „	Luka Škerl	„ Rožane	Planina.
16. „	20. „	20. „	Janez Bevcíč	dol. Semone	Bistrica.
17. „	18. „	18. „	Karl Kaičič	iz novega mesta	Novo mesto
19. „	23. „	23. „	Jur Kos	iz Trojane	Brdo
20. „	21. „	21. „	Franc Ružnik	„ Ustij	Trebnje.
21. „	22. „	22. „	Janez Jajčič	„ Zapuž	Ipava
22. „	23. „	23. „	Andrej Bevcíč	„ Temenice	Satična
23. „	24. „	24. „	Miha Coš	„ Keindorf	Kočevje
24. „	25. „	25. „	Matija Sigmund	„ Bele	Ipava
25. „	26. „	26. „	Matija Rován	„ Bele	Ipava

Popotni.

4. januarja 1863: G. baron Stillfried iz Wisowitz; g. baron Stillfried iz Serravallo; g. Häusler iz Hönningen; g. Bernfeld iz Dunaja; g. Stossier iz Celovca; g. Treumann iz Mühlhausen; g. Halleger iz Zagreba; gospa Stepschnigg iz Celja.
5. januarja: G. Kurz iz Neukloster; g. Hautschek iz Dunaja; g. Boccardi iz Trsta; g. Hirschmann iz Czakaturna;

6. januarja: G. Kromer iz Celja; g. Pinder iz Kočevja; g. Heller iz Albe; g. Dell Aqua iz Trsta; g. Rehm iz Beljaka; g. Schwarz iz Celovca; g. Eisenberger iz Dunaja.
7. januarja: G. Jombart iz Klevevža; g. žl. Langer iz Pogance; g. Dr. Toman iz Radolce; g. Mully iz Vrhniko; g. Wehrlein iz Trsta; g. Kodiček iz Dunaja; g. Gollob iz St. Jurja; g. Taussig iz Dunaja; g. Piccoli iz Verone.

Umrli.

3. januarja: Janez Buben, star 4 leta; Gregor Vilfan, star 66 let.
4. januarja: Elizabeta Gradišek, st. 32 l.
6. januarja: France Čuber, star 38 let; Karolina Wahrheit, stara 23 let; Marija Ilvar, stara 51 let.
7. januarja: Janez Stifter, star 50 let; Terezija Aschacher, stara 72 let.

Dunaj 8. januarja.

Nadávek (agio) srebru je 113.25.

Oznanilo.

Ljubljanskej gospodi oznanjam, da moja žena v gosposkih ulicah v knežjem dvoru (fürstenhof) tudi letos peče znano „faschingskrappen“ imenovano jed. Po navadi se pekó vsako nedeljo in vsak praznik, druge dneve pa samo, če kdo naroči.

V Ljubljani 6. januarja 1863.

Miklav Erbežnik.